

Pályázat az ELTE TTK HÖK Esélyegyenlőségi Biztos posztjára

Sándor Máté Csaba vagyok, Fizikus MSc szakos hallgató. Eddigi közösségi tevékenységeim közt szerepel többek között a MAFIHE ELTE helyi bizottságában végzett munka, valamint a 2008-2009-es tanévben végzett NUK-os kollégiumi diákbizottsági tagságom. Az idei kari képviselőválasztásokon szaktársaim szavaztak nekem egy évnyi bizalmat.

A tavalyi év során testközelből figyeltem végig az előző esélyegyenlőségi biztos Kiss Anita munkáját. Az ez idő során felmerülő mindennapos problémákat láttam, valamint beszélgetéseinken keresztül betekintést nyerhettem a tanév során elvégzett (sikeresen és néhol sikertelenül véghezvitt) projektekbe.

Tanulmányaim során bár egyszer sem vállalkoztam a mentorráválás procedúrájának átélésére, a szakos gólyákkal napi kapcsolatban voltam, és mentoraik mellett (vagy néhol helyett) segítettem őket a felmerült kérdéseikben. A beiratkozásokon és a nyílt napokon rendszeresen részt vettem, segítséget nyújtottam ahol tudtam. KollHÖK-ös munkám során sokat foglalkoztam a felvételik elbírálásával és a problémás hallgatók segítségével.

A fent leírt tapasztalatom, valamint a leköszönő biztos tanácsára jelentkeztem most a megüresedő biztosi posztra. Megválasztásom esetén mindenképp folytatni szeretném a már elindított, jól működő projekteket (tanácsadás, kölcsönzés, fénymásolás). Azonban az EHÖK-EeB-be szeretnék határozottabb fellépést a kar érdekeinek előremozdítása és a jobb (jó) működés érdekében. Több jó ötlet, jó kezdeményezés és projekt bukott el a bizottság tagjainak érdektelensége és trehányysága nyomán. Gondolok itt az egy év alatt meg nem szült esélyegyenlőségi kiadványra, a szervezetlenség hibájából adódóan hibásan leszállított Braille-feliratos táblákra, valamint a csigatempóban készülő beszerzési pályázatokra. Ezen kívül szeretném az esélyegyenlőség hatáskörét a lehetőségekhez mérten kiterjeszteni az egyéb célcsoportokra (faji-, nemi-, kor-, valamint nemi beállítottságból adódó hátrányos megkülönböztetés).

Szeretnék javítani a fogyatékkal élő hallgatókkal való kommunikáción is. Sokkal könnyebb lenne megtalálni azokat a felületeket ahol értelmes és szükséges a beruházás, ha első kézből szereznek tudomást a problémáikról. A tavaly télen sikeresen megrendezett esélyegyenlőségi teadélután (melyen én is részt vettem) egy jó kezdés volt ehhez.

Szeptember hónap során végzett munkámmal úgy érzem bizonyítottam elkötelezettségemet, a továbbiakban pedig a poszt betöltésével szeretném folytatni a megkezdett munkát.